

ПрАТ "ВНЗ "МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ"

Інститут безпеки

МАУП

Кафедра національної безпеки

Затверджую:

Завідувач кафедри національної безпеки

Іван СЕРВЕЦЬКИЙ

"04" 08 2025 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«АНТИКОРУПЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ»**

Спеціальності: **262 правоохоронна діяльність**

Освітнього рівня: **другий (магістерський) рівень**

Освітньої програми: **Правоохоронна діяльність**

Спеціалізація: _____

Київ МАУП 2025

Робоча програма з навчальної дисципліни «Антикорупційні мехізми у сфері забезпечення національної безпеки» для здобувачів вищої освіти освітньої програми «Правоохоронна діяльність» спеціальності 262 Правоохоронна діяльність:

Розробник:

Сергій Олексійович Лисенко - доктор наук з державного управління, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри національної безпеки.

Сергій ЛИСЕНКО

(підпис)

Робочу програму погоджено

Гарант освітньої програми «Правоохоронна діяльність»

Олександр САВКА

(підпис)

Робочу програму розглянуто та схвалено на засіданні кафедри національної безпеки

Протокол № 1 від «04» 08 2025 року

Завідувач кафедри національної безпеки

Іван СЕРВЕЦЬКИЙ

(підпис)

Загальна інформація про навчальну дисципліну

Найменування показників	Антикорупційні мехнізми у сфері забезпечення національної безпеки	
	очна (денна)	заочна
Вид дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	вибіркова	
Мова викладання	українська	
Загальний обсяг у кредитах ЄКТС/годинах	3 кредита/90 год	
	Лекції : 20 Семінарські заняття: 14 Самостійна робота студентів: 56	
Курс	1	1
Семестр	1	1
Кількість змістових модулів	2	2
Обсяг кредитів із розподілом за семестрами	3	3
Обсяг годин, у тому числі:		
- Аудиторні	34	4
- Лекційні	20	2
- Семінарські	14	2
- Лабораторні	-	-
Самостійна робота, год	56	86
Форма семестрового контролю	залік	

Мета й завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни полягає у формуванні у здобувачів вищої освіти системного розуміння сутності, змісту та ролі антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки, засвоєнні теоретичних, нормативно-правових і організаційних засад запобігання та протидії корупції в діяльності органів державної влади, сектору безпеки і оборони, правоохоронних та інших інституцій, а також у набутті здатності аналізувати корупційні ризики, оцінювати ефективність наявних антикорупційних інструментів і виробляти пропозиції щодо вдосконалення державної політики у цій сфері в умовах сучасних внутрішніх і зовнішніх загроз.

Завдання навчальної дисципліни полягають у вивченні теоретичних підходів до розуміння корупції як загрози національній безпеці, дослідженні нормативно-правових засад функціонування антикорупційної системи, з'ясуванні місця і ролі антикорупційних механізмів у системі державного управління та забезпечення національної безпеки, аналізі інституційного забезпечення запобігання і протидії корупції, опануванні підходів до виявлення, оцінювання й мінімізації корупційних ризиків у діяльності органів публічної влади та сектору безпеки і оборони, формуванні вмінь застосовувати антикорупційні інструменти, механізми контролю, моніторингу, доброчесності, комплаєнсу та відповідальності, а також у розвитку здатності оцінювати сучасні виклики у сфері антикорупційної політики та обґрунтовувати напрями вдосконалення антикорупційних механізмів у контексті зміцнення національної безпеки держави.

Перелік компетентностей та результатів навчання, що формує дана дисципліна:

Перелік компетентностей, що формує дана дисципліна: ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. ЗК6. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем. СК5. Здатність давати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності. СК7. Здатність ефективно здійснювати правове виховання молодших колег у процесі набуття і вдосконалення ними професійних навичок. СК11. Здатність взаємодіяти з представниками інших органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, громадськістю з питань правоохоронної діяльності.

Перелік результатів навчання, що формує дана дисципліна. Здобувачі повинні досягти таких програмних результатів навчання: РН1. Зрозуміло і недвозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію до фахівців і нефахівців; зокрема, під час публічних виступів, дискусій, проведення занять. РН4. Узагальнювати практичні результати роботи і пропонувати нові рішення, з урахуванням цілей, обмежень, правових, соціальних, економічних та етичних аспектів. РН8. Забезпечувати законність та правопорядок, захист прав та інтересів особистості, суспільства, держави з використанням ефективних методів й засобів забезпечення публічної безпеки і порядку в межах виконання своїх посадових обов'язків. РН15. Модифікувати основні методи та засоби забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку.

Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Антикорупційні механізми у сфері забезпечення національної безпеки як наукова і практична категорія

Розглядаються поняття корупції, антикорупційної політики, національної безпеки та публічного управління. Аналізується корупція як системна загроза функціонуванню держави, правопорядку, обороноздатності, економічної стійкості та суспільної

довіри, а також визначається місце антикорупційних механізмів у системі забезпечення національної безпеки.

Тема 2. Теоретичні засади формування антикорупційних механізмів у безпековій сфері

Розглядаються основні наукові підходи до розуміння причин, форм і наслідків корупції в системі державного управління та секторі безпеки і оборони. Досліджуються принципи формування антикорупційних механізмів, їх функції, структура, профілактичний і правоохоронний потенціал, а також роль доброчесності, прозорості та підзвітності у запобіганні корупційним проявам.

Тема 3. Нормативно-правове забезпечення антикорупційної діяльності у сфері національної безпеки

Аналізуються конституційні, законодавчі та підзаконні засади запобігання і протидії корупції, що поширюються на сферу національної безпеки. Розглядаються правові режими, обмеження, заборони, вимоги фінансового контролю, механізми декларування, запобігання конфлікту інтересів, а також напрями вдосконалення правового регулювання антикорупційної діяльності в умовах сучасних безпекових викликів.

Тема 4. Інституційна система запобігання і протидії корупції у сфері забезпечення національної безпеки

Розглядається система державних органів, правоохоронних структур, спеціалізованих антикорупційних інституцій та органів контролю, що беруть участь у реалізації антикорупційної політики. Аналізуються їх повноваження, компетенція, форми взаємодії, координаційні механізми та проблеми інституційної узгодженості в процесі забезпечення законності, доброчесності й безпеки держави.

Тема 5. Корупційні ризики у сфері національної безпеки та підходи до їх оцінювання

Досліджуються поняття, види та джерела корупційних ризиків у діяльності органів державної влади, сектору безпеки і оборони, правоохоронних органів, системи публічних закупівель, кадрового забезпечення та управління ресурсами. Аналізуються методи виявлення, ідентифікації, оцінювання та ранжування корупційних ризиків, а також роль ризик-орієнтованого підходу в реалізації антикорупційної політики.

Тема 6. Антикорупційний контроль, моніторинг і комплаєнс у системі національної безпеки

Розглядаються механізми внутрішнього та зовнішнього контролю, антикорупційного моніторингу, аудиту, перевірки доброчесності, фінансового контролю та комплаєнс-процедур у діяльності безпекових інституцій. Висвітлюються питання організації антикорупційної роботи в державних органах, формування антикорупційних програм, а також значення системного нагляду для запобігання зловживанням і підвищення ефективності управління.

Тема 7. Доброчесність, етика та кадрова безпека як складові антикорупційних механізмів

Аналізуються поняття доброчесності, професійної етики, службової дисципліни та кадрової безпеки у сфері забезпечення національної безпеки. Розглядаються механізми формування антикорупційної культури, етичних стандартів поведінки,

добору й перевірки персоналу, запобігання конфлікту інтересів, а також роль лідерства й інституційних цінностей у мінімізації корупційних ризиків.

Тема 8. Антикоруptionні механізми у сфері управління ресурсами, державних закупівель і оборонного сектору

Досліджуються особливості реалізації антикорупційної політики у сфері використання бюджетних коштів, матеріально-технічного забезпечення, оборонних закупівель, логістики та управління державними ресурсами. Аналізуються найбільш уразливі напрями корупційних зловживань, інструменти прозорості, контролю й підзвітності, а також способи підвищення ефективності антикорупційних механізмів у стратегічно важливих секторах держави.

Тема 9. Міжнародні стандарти та зарубіжний досвід протидії корупції у сфері національної безпеки

Розглядаються міжнародні підходи до формування антикорупційної політики, стандарти доброчесності, прозорості та підзвітності в секторі безпеки і оборони, а також практика діяльності міжнародних організацій у сфері запобігання корупції. Аналізуються моделі антикорупційного регулювання в зарубіжних державах і перспективи адаптації міжнародного досвіду до національної системи безпеки України.

Тема 10. Перспективи вдосконалення антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки

Розглядаються сучасні тенденції розвитку антикорупційної політики в умовах цифровізації, воєнних загроз, реформування державного управління та євроінтеграційних процесів. Аналізуються перспективи інституційної модернізації, цифрових інструментів контролю, аналітики корупційних ризиків, посилення відповідальності, удосконалення кадрової політики та підвищення стійкості системи національної безпеки до корупційних впливів.

Назви тем	Кількість годин							
	очна (денна) форма				заочна форма			
	Усього	у тому числі			Усього	у тому числі		
		Лекції	Семінари	Самостійна робота		Лекції	Семінари	Самостійна робота
Змістовий модуль 1. Теоретико-правові та інституційні засади антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки								
Тема 1. Антикоруptionні механізми у сфері забезпечення національної безпеки як наукова і практична категорія	8	2	1	5	9	2	2	9
Тема 2. Теоретичні засади формування антикорупційних механізмів у безпековій сфері	8	2	1	5	9			9

Тема 3. Нормативно-правове забезпечення антикорупційної діяльності у сфері національної безпеки	9	2	2	5	9			9
Тема 4. Інституційна система запобігання і протидії корупції у сфері забезпечення національної безпеки	9	2	1	6	9			9
Тема 5. Корупційні ризики у сфері національної безпеки та підходи до їх оцінювання	10	2	2	6	9			9
Змістовий модуль 2. Організаційно-прикладні та перспективні аспекти реалізації антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки								
Тема 6. Антикорупційний контроль, моніторинг і комплаєнс у системі національної безпеки	9	2	1	6	9			9
Тема 7. Добросесність, етика та кадрова безпека як складові антикорупційних механізмів	9	2	2	5	9			8
Тема 8. Антикорупційні механізми у сфері управління ресурсами, державних закупівель і оборонного сектору	9	2	1	6	9			8
Тема 9. Міжнародні стандарти та зарубіжний досвід протидії корупції у сфері національної безпеки	9	2	2	5	9			8
Тема 10. Перспективи вдосконалення антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки	10	2	1	7	9			8
Модульна контрольна робота								
Всього:	90	20	14	56	90	2	2	86
Форма контролю: залік								

Теми семінарських / практичних занять

№ сем. зан.	Назва теми	Кількість годин
1.	<p>Тема 1. Антикорупційні механізми у сфері забезпечення національної безпеки як наукова і практична категорія. 1. Поняття корупції, антикорупційної політики та національної безпеки. 2. Корупція як системна загроза національній безпеці держави. 3. Місце антикорупційних механізмів у системі державного управління. 4. Вплив корупції на обороноздатність, економічну стійкість та правопорядок. 5. Антикорупційна діяльність як складова безпекової політики держави. 6. Сучасні виклики у сфері запобігання корупції в безпековому секторі. 7. Співвідношення понять корупційний ризик, доброчесність, прозорість, підзвітність. Завдання: Осмислити сутність антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки, визначити їх місце в системі публічного управління та з'ясувати значення запобігання корупції для стійкості держави. Результат: Розуміння здобувачами сутності антикорупційних механізмів, їх ролі у функціонуванні сектору безпеки й оборони, а також значення антикорупційної політики для забезпечення національної безпеки.</p>	2
2.	<p>Тема 2. Теоретичні засади формування антикорупційних механізмів у безпековій сфері. 1. Наукові підходи до розуміння причин і форм корупції. 2. Корупція як соціально-правове та управлінське явище. 3. Принципи формування антикорупційних механізмів. 4. Профілактичний і правоохоронний компоненти антикорупційної діяльності. 5. Прозорість, підзвітність і доброчесність як базові антикорупційні засади. 6. Роль антикорупційної культури в державному управлінні. 7. Теоретичне значення антикорупційних механізмів для безпекової сфери. Завдання: Опанувати теоретичні підходи до формування антикорупційних механізмів, з'ясувати природу корупції у безпековому секторі та визначити значення доброчесності, прозорості і підзвітності для її мінімізації. Результат: Розуміння здобувачами теоретичних основ антикорупційної політики та вміння характеризувати базові принципи формування механізмів запобігання і протидії корупції.</p>	1
3.	<p>Тема 3. Нормативно-правове забезпечення антикорупційної діяльності у сфері національної безпеки. 1. Конституційні засади запобігання та протидії корупції. 2. Законодавчі основи антикорупційної політики. 3. Правові</p>	2

	<p>механізми фінансового контролю та декларування. 4. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів. 5. Обмеження і заборони для посадових осіб у безпековій сфері. 6. Види юридичної відповідальності за корупційні правопорушення. 7. Напрями вдосконалення правового регулювання антикорупційної діяльності. Завдання: Проаналізувати систему нормативно-правового забезпечення антикорупційної діяльності, з'ясувати зміст основних правових інструментів запобігання корупції та визначити їх значення для сфери національної безпеки. Результат: Розуміння здобувачами правових засад антикорупційної діяльності та вміння визначати роль законодавства у формуванні механізмів доброчесності, контролю та відповідальності.</p>	
4.	<p>Тема 4. Інституційна система запобігання і протидії корупції у сфері забезпечення національної безпеки. 1. Система антикорупційних інституцій держави. 2. Повноваження органів, що забезпечують реалізацію антикорупційної політики. 3. Місце спеціалізованих антикорупційних органів у системі національної безпеки. 4. Взаємодія правоохоронних, контрольних і безпекових структур. 5. Координація антикорупційної діяльності в секторі безпеки і оборони. 6. Інституційна узгодженість як умова ефективного реагування на корупційні прояви. 7. Проблеми функціонування інституційної системи у цій сфері. Завдання: Осмислити інституційну систему запобігання і протидії корупції, з'ясувати компетенцію основних органів та визначити значення координації їх діяльності для забезпечення національної безпеки. Результат: Розуміння здобувачами інституційної побудови антикорупційної системи та вміння характеризувати розподіл повноважень і взаємодію між її основними суб'єктами.</p>	1
5.	<p>Тема 5. Корупційні ризики у сфері національної безпеки та підходи до їх оцінювання. 1. Поняття корупційного ризику та його ознаки. 2. Джерела корупційних ризиків у секторі безпеки і оборони. 3. Корупційні ризики у кадровій сфері, закупівлях, управлінні ресурсами. 4. Методи виявлення й ідентифікації корупційних ризиків. 5. Оцінювання та ранжування ризиків. 6. Ризик-орієнтований підхід у запобіганні корупції. 7. Значення аналітики у формуванні антикорупційних рішень. Завдання: Дослідити природу корупційних ризиків у сфері національної безпеки, опанувати підходи до їх виявлення, оцінювання та ранжування, а також визначити значення ризик-орієнтованого підходу для</p>	2

	<p>підвищення ефективності антикорупційної політики.</p> <p>Результат: Розуміння здобувачами видів і джерел корупційних ризиків та вміння застосовувати базові підходи до їх аналізу й оцінювання.</p>	
6.	<p>Тема 6. Антикорупційний контроль, моніторинг і комплаєнс у системі національної безпеки. 1. Поняття антикорупційного контролю та моніторингу. 2. Внутрішній і зовнішній контроль у діяльності державних органів. 3. Аудит, перевірка доброчесності та фінансовий контроль. 4. Комплаєнс-процедури у сфері забезпечення національної безпеки. 5. Антикорупційні програми та механізми їх реалізації. 6. Значення системного нагляду для запобігання зловживанням. 7. Контроль як інструмент підвищення управлінської ефективності. Завдання: Опанувати сутність механізмів антикорупційного контролю, моніторингу та комплаєнсу, з'ясувати їх значення у запобіганні зловживанням та забезпеченні законності в діяльності безпекових інституцій. Результат: Розуміння здобувачами змісту контрольних і комплаєнс-механізмів та вміння визначати їх роль у підвищенні ефективності антикорупційної діяльності.</p>	1
7.	<p>Тема 7. Доброчесність, етика та кадрова безпека як складові антикорупційних механізмів. 1. Поняття доброчесності та професійної етики. 2. Службова дисципліна і стандарти поведінки посадових осіб. 3. Кадрова безпека у сфері забезпечення національної безпеки. 4. Добір, перевірка й оцінювання персоналу. 5. Запобігання конфлікту інтересів у кадровій сфері. 6. Формування антикорупційної культури в органах державної влади. 7. Лідерство та інституційні цінності як чинники мінімізації корупції. Завдання: Осмислити значення доброчесності, етики та кадрової безпеки для запобігання корупції, з'ясувати роль професійних стандартів та антикорупційної культури у функціонуванні безпекових інституцій. Результат: Розуміння здобувачами ролі доброчесності, етичних норм і кадрових механізмів у мінімізації корупційних ризиків та забезпеченні ефективності державної служби.</p>	2
8.	<p>Тема 8. Антикорупційні механізми у сфері управління ресурсами, державних закупівель і оборонного сектору. 1. Корупційні ризики у сфері управління державними ресурсами. 2. Особливості антикорупційної політики у сфері публічних закупівель. 3. Оборонні закупівлі як зона підвищеного корупційного ризику. 4. Прозорість і підзвітність у використанні бюджетних коштів. 5. Контроль за</p>	1

	<p>матеріально-технічним забезпеченням і логістикою. 6. Інструменти мінімізації зловживань у стратегічно важливих секторах. 7. Підвищення ефективності антикорупційних механізмів у сфері ресурсного забезпечення. Завдання: Проаналізувати особливості реалізації антикорупційних механізмів у сфері управління ресурсами, державних закупівель і оборонного сектору, визначити найбільш уразливі напрями та з'ясувати інструменти посилення прозорості й контролю. Результат: Розуміння здобувачами специфіки корупційних ризиків у сфері ресурсного забезпечення та вміння визначати механізми їх попередження і мінімізації.</p>	
9.	<p>Тема 9. Міжнародні стандарти та зарубіжний досвід протидії корупції у сфері національної безпеки. 1. Міжнародні стандарти доброчесності, прозорості та підзвітності. 2. Роль міжнародних організацій у формуванні антикорупційної політики. 3. Зарубіжні моделі протидії корупції в секторі безпеки і оборони. 4. Практика міжнародного антикорупційного співробітництва. 5. Антикорупційні інструменти в країнах ЄС та інших державах. 6. Адаптація міжнародного досвіду до української практики. 7. Значення міжнародних підходів для модернізації національної антикорупційної системи. Завдання: Проаналізувати міжнародні стандарти та зарубіжний досвід протидії корупції, з'ясувати їх значення для вдосконалення національної системи забезпечення безпеки. Результат: Розуміння здобувачами ролі міжнародних стандартів і практик у сфері антикорупційної діяльності та вміння оцінювати можливості їх адаптації в українських умовах.</p>	2
10.	<p>Тема 10. Перспективи вдосконалення антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки. 1. Сучасні тенденції розвитку антикорупційної політики. 2. Цифровізація як чинник модернізації антикорупційних механізмів. 3. Аналітика корупційних ризиків та цифрові інструменти контролю. 4. Удосконалення кадрової політики та відповідальності. 5. Інституційна модернізація антикорупційної системи. 6. Євроінтеграційні орієнтири розвитку антикорупційної політики. 7. Підвищення стійкості системи національної безпеки до корупційних впливів. Завдання: Осмислити перспективи вдосконалення антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки, визначити роль цифрових інструментів, інституційних реформ і кадрової політики у зміцненні антикорупційної стійкості держави. Результат: Розуміння здобувачами основних напрямів модернізації антикорупційної</p>	1

	системи та вміння оцінювати перспективи її розвитку в контексті зміцнення національної безпеки.	
--	---	--

Самостійна робота

Зміст самостійної роботи здобувача освіти з навчальної дисципліни «Антикорупційні механізми у сфері забезпечення національної безпеки» передбачає підготовку до аудиторних занять шляхом опанування матеріалів лекції, вивчення базової і додаткової літератури, періодичних видань, інтернет-джерел та судової практики, виконання практичних завдань (написання рефератів, аналіз проблемних ситуацій, підготовка результатів власних досліджень до виступу на конференціях, участь в конкурсах наукових робіт, підготовці та публікації наукових статей, тез тощо) протягом семестру; самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни; підготовку доповідей та презентацій за тематикою практичних занять; переклад іноземних текстів установлених обсягів; опрацювання матеріалів правозастосовної практики, підготовку аналітичних і порівняльних висновків та формування навичок науково-правового аналізу; виконання індивідуальних завдань; підготовку до усіх видів контролю, у тому числі модульних контрольних робіт і підсумкової атестації; підготовку юридичних документів, інші види діяльності, що використовуються в Академії, Інституті і кафедрі.

Вимоги до написання рефератів та есе

Загальні положення:

Реферат та есе є формами самостійної роботи здобувачів вищої освіти і спрямовані на поглиблення теоретичних знань, розвиток навичок науково-правового аналізу, аргументації правових позицій, критичного мислення та академічного письма.

Під час виконання рефератів та есе здобувачі повинні дотримуватися принципів академічної доброчесності, вимог чинного законодавства України, стандартів вищої освіти та внутрішніх нормативних актів закладу вищої освіти.

Мета та навчальні завдання:

- формування здатності здійснювати самостійний аналіз доктринальних і нормативних джерел у сфері права;
- розвиток умінь формулювати та аргументовано обґрунтовувати власну правову позицію;
- набуття навичок наукового письма та коректного використання правової термінології;
- удосконалення навичок систематизації, узагальнення та критичної оцінки правової інформації.

Вимоги до змісту

Реферат

Реферат має аналітико-узагальнювальний характер і повинен:

- розкривати теоретичні підходи до обраної правової проблеми;
- містити аналіз норм законодавства, практики Європейського суду з прав людини (за наявності);

- відображати сучасні наукові позиції українських та зарубіжних дослідників;

- завершуватися обґрунтованими висновками.

Структура реферату:

1. Титульна сторінка
2. Зміст
3. Вступ (обґрунтування актуальності, мета і завдання)
4. Основна частина (2–3 логічно пов'язані розділи)
5. Висновки
6. Список використаних джерел

Есе

Есе має аналітично-дискусійний характер і спрямоване на виклад та обґрунтування власної позиції здобувача щодо конкретної правової проблеми.

Есе повинно:

- містити чітко сформульовану авторську правову позицію;
- демонструвати здатність до критичного аналізу правових явищ;
- містити аргументацію з посиланням на нормативні акти, доктрину та судову практику;

- відображати логічну цілісність і самостійність мислення.

Рекомендована структура есе:

1. Вступ (постановка проблеми)
2. Основна частина (аргументація позиції, аналіз альтернативних підходів)
3. Висновки (узагальнення та власні висновки)

Вимоги до обсягу:

- Реферат – 7–15 сторінок друкованого тексту
- Есе – 4–8 сторінок друкованого тексту

(без урахування титульної сторінки та списку використаних джерел)

Вимоги до оформлення:

- формат сторінки – А4;
- шрифт – Times New Roman;
- розмір шрифту – 14;
- міжрядковий інтервал – 1,5;
- поля: ліве – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє і нижнє – 20 мм;
- нумерація сторінок – арабськими цифрами (з другої сторінки);
- абзацний відступ – 1,25 см.

Посилання на джерела оформлюються відповідно до чинних національних стандартів бібліографічного опису (ДСТУ 8302:2015).

Вимоги до джерельної бази:

Кількість використаних джерел:

- реферат – не менше 10 джерел;
- есе – не менше 5 джерел.

До джерел належать:

- Конституція України;
- закони та підзаконні нормативно-правові акти;

- рішення Конституційного Суду України;
- практика Європейського суду з прав людини;
- наукові монографії, статті фахових видань;
- офіційні міжнародні документи.

Академічна доброчесність:

Робота повинна бути виконана самостійно.

Не допускаються:

- плагіат, використання програмних засобів штучного інтелекту;
- некоректне цитування;
- використання недостовірних або неперевірених джерел.

У разі виявлення порушень принципів академічної доброчесності робота не зараховується та підлягає доопрацюванню відповідно до внутрішніх положень ПрАТ «ВНЗ «МАУП».

Зміст завдань для самостійної роботи здобувача (СРЗ)

№ п/п	Зміст самостійної роботи здобувача вищої освіти	Форми контролю СРЗ
1	<p>Тема 1. Антикорупційні мехнізми у сфері забезпечення національної безпеки як наукова і практична категорія Підготувати короткий аналітичний опис сутності стратегій кібербезпеки та інформаційної безпеки, визначивши їх місце в системі державного управління та взаємозв'язок із національною стійкістю, оборонною політикою й інформаційним суверенітетом держави. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: кібербезпека, інформаційна безпека, стратегія, державне управління, національна стійкість, інформаційний простір, кіберпростір, загроза, виклик, небезпека, вразливість, ризик, безпекове середовище, суб'єкт безпеки, цифрова інфраструктура, стратегічне рішення, державна політика, критична система, інформаційний вплив, стійкість.</p>	Презентація результатів
2	<p>Тема 2. Теоретичні засади формування стратегій кібербезпеки та інформаційної безпеки Підготувати короткий текстовий матеріал про роль стратегічного мислення, стратегічного планування та стратегічної культури у формуванні державних рішень у сфері кібербезпеки та інформаційної безпеки. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: стратегія, політика, доктрина, концепція, план, стратегічне мислення, стратегічна культура, планування, прогнозування, сценарій, адаптація, пріоритет, стратегічна ціль, середовище безпеки, управлінська гнучкість, рішення, модель безпеки, аналітика, реалізація, оцінювання.</p>	Презентація результатів

3	<p>Тема 3. Нормативно-правове забезпечення кібербезпеки та інформаційної безпеки Підготувати короткий аналітичний опис системи нормативно-правового регулювання у сфері кібербезпеки та інформаційної безпеки, визначивши місце законів, стратегій, концепцій і підзаконних актів у механізмі забезпечення безпеки. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: нормативно-правове регулювання, законодавство, стратегічний документ, концепція, правова норма, компетенція, повноваження, суб'єкт забезпечення безпеки, державна політика, правовий механізм, регулювання, інституція, законність, підзаконний акт, правовий режим, відповідальність, координація, адміністративний механізм, правове забезпечення, безпекова політика.</p>	Презентація результатів
4	<p>Тема 4. Інституційна система забезпечення кібербезпеки та інформаційної безпеки Підготувати короткий аналітичний опис інституційної системи забезпечення кібербезпеки та інформаційної безпеки, визначивши її структуру, розподіл повноважень та механізми координації між основними суб'єктами. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: інституційна система, суб'єкт безпеки, координація, міжвідомча взаємодія, державний орган, компетенція, повноваження, управлінська система, сектор безпеки, кібербезпекова структура, інформаційна політика, контроль, підзвітність, ієрархія, інституційна узгодженість, функція, управлінський механізм, центр реагування, міжсекторальна взаємодія, архітектура безпеки.</p>	Презентація результатів
5	<p>Тема 5. Загрози у сфері кібербезпеки та інформаційної безпеки: сутність, класифікація, тенденції розвитку Підготувати короткий аналітичний опис сучасних кіберзагроз та інформаційних загроз, визначивши їх джерела, форми прояву та наслідки для держави, суспільства і цифрових систем. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: кіберзагроза, інформаційна загроза, кібератака, дезінформація, інформаційно-психологічний вплив, шкідливе програмне забезпечення, фішинг, витік даних, маніпуляція, ворожий наратив, кіберінцидент, вразливість, цифровий ризик, загроза критичній інфраструктурі, дестабілізація, інформаційна атака, операція впливу, кібероборона, захист даних, загрозове середовище.</p>	Презентація результатів
6	<p>Тема 6. Стратегічне управління ризиками у сфері кібербезпеки та інформаційної безпеки Підготувати короткий аналітичний опис risk-based approach у сфері кібербезпеки та інформаційної безпеки з визначенням етапів аналізу ризиків, вразливостей і механізмів вибору пріоритетів реагування. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: ризик, загроза,</p>	Презентація результатів

	виклик, небезпека, вразливість, ризик-орієнтований підхід, аналіз ризику, карта ризиків, матриця ризиків, сценарне прогнозування, ранжування, критичний ризик, наслідок, ймовірність, пріоритет реагування, моніторинг ризику, стратегічний ризик, управління ризиками, стійкість, превенція.	
7	Тема 7. Критична інформаційна інфраструктура як об'єкт стратегічного захисту Підготувати короткий текстовий матеріал про значення критичної інформаційної інфраструктури для функціонування держави, визначивши основні вразливості та механізми забезпечення її стійкості й відновлення після інцидентів. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: критична інформаційна інфраструктура, критична система, цифровий сервіс, державний реєстр, вразливість, резервування, кіберзахист, стійкість, безперервність функціонування, відновлення, інформаційний ресурс, мережа, інцидент, доступність, цілісність, конфіденційність, критичний об'єкт, захист інфраструктури, технічна стійкість, функціональна спроможність.	Презентація результатів
8	Тема 8. Протидія дезінформації та інформаційно-психологічним операціям Підготувати короткий аналітичний опис значення інформаційної безпеки та стратегічних комунікацій у протидії дезінформації, маніпуляціям та інформаційно-психологічним впливам. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: інформаційна безпека, стратегічні комунікації, дезінформація, інформаційна атака, операція впливу, інформаційно-психологічна кампанія, репутаційна безпека, державна комунікація, інформаційний простір, наратив, контрнاراتив, кризова комунікація, медіасередовище, публічне повідомлення, моніторинг, верифікація, інформаційна стійкість, суспільна довіра, комунікаційна стратегія, реагування.	Презентація результатів
9	Тема 9. Міжнародний досвід і стандарти у сфері кібербезпеки та інформаційної безпеки Підготувати короткий матеріал про міжнародні підходи до забезпечення кібербезпеки та інформаційної безпеки, визначивши роль міжнародних організацій, стандартів, кооперації та обміну практиками. Скласти глосарій із 20 ключових термінів: міжнародний стандарт, міжнародне співробітництво, кіберполітика, цифровий суверенітет, міжнародна організація, координація, кіберінцидент, реагування, стандартизація, інтероперабельність, захист даних, міжнародна безпека, кібердипломатія, спільна політика, транскордонна загроза, обмін інформацією, міжнародна практика, адаптація досвіду, цифрова стійкість, колективна безпека.	Презентація результатів

10	<p>Тема 10. Перспективи розвитку стратегій кібербезпеки та інформаційної безпеки в умовах цифрової трансформації</p> <p>Підготувати короткий аналітичний опис перспектив розвитку стратегій кібербезпеки та інформаційної безпеки в умовах цифрової трансформації, визначивши роль штучного інтелекту, автоматизації, великих даних та прогнозного управління.</p> <p>Скласти глосарій із 20 ключових термінів: цифрова трансформація, штучний інтелект, автоматизація, великі дані, прогнозне управління, адаптивна система, цифрова аналітика, кіберстійкість, інновація, технологічний ризик, цифровий актив, data-driven governance, алгоритм, автономна система, хмарна технологія, цифрова безпека, технологізація, управлінське рішення, аналітична модель, майбутні загрози.</p>	Презентація результатів
Усього за навчальною дисципліною		

Індивідуальні завдання

Індивідуальна робота здобувачів освіти включає в себе: підготовку наукових доповідей та есе; розробку порівняльних схем, таблиць; участь в роботі наукових конференцій та гуртків; опублікування тез наукових доповідей і статей.

Зазначений вище перелік видів індивідуальної роботи не є вичерпним та носить гнучкий характер. Вибір конкретної теми й виду індивідуальної роботи студента відбувається на початку навчального семестру за погодженням з завідувачем профільної кафедри або його заступником. Організацію, контроль та оцінку якості її виконання здійснює викладач та/або науковий керівник, закріплені кафедрою за академічною групою, до якого студентам потрібно звертатися в разі виникнення запитань. Результати виконаної індивідуальної роботи надаються студентом викладачу у паперовому або електронному вигляді до початку навчальної сесії.

Індивідуальні завдання є складовою частиною організації освітнього процесу з навчальної дисципліни та спрямовані на формування і розвиток у здобувачів вищої освіти навичок самостійної, дослідницької й аналітичної діяльності. Їх виконання забезпечує поглиблення та систематизацію теоретичних знань, отриманих під час аудиторних занять, а також сприяє набуттю практичних умінь застосування положень конституційно-правової науки для розв'язання актуальних професійних завдань.

Виконання індивідуальних завдань здійснюється здобувачем вищої освіти самостійно із можливістю отримання консультаційної підтримки з боку науково-педагогічного працівника. Консультації спрямовані на уточнення структури роботи, визначення джерельної бази, формування методологічних підходів та коригування змістового наповнення завдання. У разі виконання завдань комплексного або міждисциплінарного характеру допускається їх підготовка групою здобувачів із розподілом обов'язків та визначенням індивідуального внеску кожного учасника.

Консультація є формою своєрідного інтерв'ю викладача, на якому він відповідає на ті чи інші запитання студентів щодо проблемних або ж спірних аспектів навчального матеріалу. Консультації можуть бути як індивідуальними, так і груповими (передзаліковими). Короткі індивідуальні консультації з усіх питань навчального курсу, які цікавлять студентів, можна отримати як перед початком, так і після лекції чи практичного заняття, а в певних випадках і під час таких занять, а більш розгорнуті відповіді – на кафедрі згідно із затвердженим графіком чергувань викладача по кафедрі, у тому числі і з використанням засобів відеозв'язку, а також на груповій консультації, яка зазвичай проводиться перед іспитом або заліком.

З дисципліни «Антикорупційні механізми у сфері забезпечення національної безпеки» індивідуальні завдання можуть реалізовуватися у різних формах, зокрема: підготовка та публікація наукової статті, підготовка доповіді й участь у роботі наукової конференції, розроблення мультимедійної презентації, аналітичного огляду судової практики, порівняльно-правового дослідження тощо. Обрана форма виконання повинна відповідати змісту дисципліни та сприяти досягненню визначених програмних результатів навчання.

Тематика завдань формується з урахуванням сучасних тенденцій розвитку права, практики його застосування та наукових підходів до вирішення проблемних питань галузі.

Мінімальні та максимальні строки видачі, виконання та захисту індивідуальних завдань доводяться до відома здобувачів освіти викладачем на початку семестру. Дотримання визначених термінів є обов'язковою умовою належного оцінювання результатів навчання.

Оцінювання результатів виконання індивідуальних завдань здійснюється відповідно до встановлених критеріїв та передбачає нарахування додаткових (бонусних) балів: за підготовку та публікацію наукової статті – до 12 балів; за виступ із доповіддю на науковій конференції – до 8 балів; за підготовку та представлення презентації – до 10 балів. Конкретна кількість балів визначається з урахуванням якості змісту, рівня наукової аргументації, самостійності виконання та дотримання встановлених вимог до оформлення результатів роботи.

Підготовка тематичної презентації (тема, терміни тощо), а також виконання інших видів індивідуальних завдань погоджується здобувачем освіти із викладачем.

Критерії та умови підготовки, оформлення та публікації наукових матеріалів (статей, тез, доповідей) визначаються безпосередньо оргкомітетом наукової конференції, редакційною колегією видання або установою-організатором.

Умови підготовки, оформлення та критерії оцінювання презентацій визначаються цією програмою (кафедрою).

Індивідуальна робота також студентів включає в себе: підготовку наукових доповідей та есе; розробку порівняльних схем, таблиць; участь в роботі наукових конференцій та гуртків; опублікування тез наукових доповідей і статей.

Зазначений вище перелік видів індивідуальної роботи не є вичерпним та носить гнучкий характер. Вибір конкретної теми й виду індивідуальної роботи студента відбувається на початку навчального семестру за погодженням з завідувачем профільної кафедри або його заступником. Організацію, контроль та оцінку якості її виконання здійснює викладач та/або науковий керівник, закріплений

кафедрою за академічною групою, до якого студентам потрібно звертатися в разі виникнення запитань. Результати виконаної індивідуальної роботи надаються студентом викладачу у паперовому або електронному вигляді до початку навчальної сесії.

Есе являє собою самостійно виконаний студентом науковий, критичний чи інший нарис, який вирізняється оригінальністю суджень і вишуканістю форми. Тема есе погоджується з викладачем, виконується письмово обсягом 3-5 сторінок.

Завершальним етапом вивчення навчальної дисципліни є залік, який відбувається в усній чи письмовій формі.

Методи навчання

Методи навчання становлять систему впорядкованих способів спільної діяльності науково-педагогічного працівника та здобувачів вищої освіти, спрямованих на досягнення визначених програмних результатів навчання, формування загальних і фахових компетентностей, а також ефективне розв'язання навчально-виховних завдань. Реалізація методів навчання здійснюється через сукупність дидактичних прийомів, організаційних форм та відповідних засобів освітньої діяльності.

Під час викладання та опанування навчальної дисципліни «Антикорупційні мехізми у сфері забезпечення національної безпеки» застосовується комплекс методів, що забезпечують поєднання теоретичної підготовки з практичною спрямованістю навчання.

1. Словесні методи

До словесних методів належать способи вербального викладення та опрацювання навчального матеріалу, зокрема: розповідь, пояснення, лекція, бесіда, дискусія. Зазначені методи передбачають описове розкриття змісту тем, тлумачення сутності правових явищ, категорій і процесів, аналіз нормативно-правових положень, а також перевірку рівня самостійного засвоєння матеріалу здобувачами освіти. Їх використання сприяє формуванню системного бачення проблем правового регулювання та розвитку навичок професійної аргументації.

2. Наочні методи

Наочні методи передбачають використання візуальних засобів навчання з метою підвищення ефективності сприйняття та осмислення інформації. У межах дисципліни застосовуються демонстрація схем, таблиць, структурно-логічних моделей, діаграм, ілюстративних матеріалів, відеофрагментів та інших засобів візуалізації. Використання наочності забезпечує кращу систематизацію складних правових конструкцій, сприяє формуванню аналітичного мислення та полегшує засвоєння теоретичних положень.

3. Практичні методи

Практичні методи орієнтовані на формування професійних умінь і навичок, зокрема здатності оперувати конституційно-правовими категоріями, аналізувати та застосовувати норми права, вирішувати практичні ситуації у сфері публічно-правових відносин. Реалізація зазначених методів здійснюється під час

семінарських занять, виконання індивідуальних завдань, розв'язання кейсів, аналізу судової практики та моделювання правових ситуацій.

Практична складова навчання спрямована на інтеграцію теоретичних знань із реальними правозастосовними процесами, що забезпечує професійну орієнтацію здобувачів освіти.

Методи за рівнем самостійної пізнавальної діяльності

З метою активізації інтелектуальної діяльності здобувачів вищої освіти у процесі навчання застосовуються також методи, диференційовані за рівнем самостійності мислення:

- *метод проблемного викладу*, що передбачає постановку наукової або практичної проблеми та послідовне розкриття шляхів її вирішення;
- *частково-пошуковий (евристичний) метод*, спрямований на залучення здобувачів до самостійного пошуку окремих елементів розв'язання поставленого завдання;
- *дослідницький метод*, який передбачає виконання самостійних наукових досліджень, аналіз правових джерел, формулювання власних висновків і пропозицій.

Комплексне поєднання зазначених методів забезпечує належний рівень теоретичної підготовки, розвиток критичного мислення та формування стійких професійних компетентностей у сфері захисту прав людини.

Методи та форми контролю, критерії оцінювання результатів навчання. Розподіл балів, які отримують здобувачі освіти

Методи контролю є сукупністю способів діагностичної діяльності, спрямованих на забезпечення зворотного зв'язку в освітньому процесі та визначення рівня досягнення програмних результатів навчання. Їх застосування дає можливість отримати об'єктивні дані щодо успішності засвоєння навчального матеріалу, результативності організації навчального процесу та сформованості у здобувачів вищої освіти відповідних компетентностей.

Контрольні заходи покликані встановити відповідність рівня набутих знань, умінь і практичних навичок вимогам стандартів вищої освіти, освітньо-професійної програми та робочої програми навчальної дисципліни. Оцінювання здійснюється з урахуванням принципів системності, об'єктивності, прозорості та академічної доброчесності.

Самоконтроль

Самоконтроль є важливим елементом навчальної діяльності та спрямований на формування здатності здобувачів освіти до самооцінювання рівня засвоєння навчального матеріалу. Він передбачає самостійне виконання тестових завдань, аналіз правильності розв'язання практичних ситуацій, перевірку конспектів, підготовку до семінарських занять та інших форм роботи. Розвиток навичок самоконтролю сприяє підвищенню відповідальності здобувачів за результати власного навчання.

Кафедральний контроль

Кафедральний контроль здійснюється з метою моніторингу якості підготовки здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни на різних етапах її вивчення. Він може реалізовуватися у формі:

- поточного контролю;
- рубіжного контролю;
- підсумкового семестрового контролю.

Такий підхід забезпечує поетапне відстеження динаміки навчальних досягнень та своєчасне коригування освітнього процесу.

Види контролю результатів навчання

В освітньому процесі застосовуються такі основні види контролю:

- поточний контроль протягом семестру;
- виконання та захист контрольних робіт, передбачених навчальним планом;
- приймання та оцінювання індивідуальних завдань;
- підсумковий семестровий контроль.

Поточний контроль здійснюється під час усіх видів аудиторних занять упродовж семестру. Його формами можуть бути усне опитування, письмові роботи, тестування, колоквіуми, аналіз практичних ситуацій, виступи здобувачів під час обговорення питань на семінарських заняттях тощо. Результати поточного оцінювання доводяться до відома здобувачів своєчасно та в установленому порядку.

Можливості поточного контролю є надзвичайно широкими: мотивація навчання, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, диференційований підхід до навчання, індивідуалізація навчання тощо.

Форми участі здобувачів вищої освіти у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- виступ з основного питання;
- усна доповідь;
- доповнення, запитання до того, хто відповідає;
- систематичність роботи на семінарських заняттях, активність під час обговорення питань;
- участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття;
- аналіз законодавства та монографічної літератури;
- письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи, реферати тощо);
- підготовка тез, конспектів навчальних або наукових текстів;
- самостійне опрацювання тем;

Методи поточного контролю: усний контроль (опитування, бесіда, доповідь, повідомлення тощо); письмовий контроль (контрольна робота, реферат, виклад матеріалу на задану тему в письмовій формі тощо); комбінований контроль; презентація самостійної/індивідуальної роботи; спостереження як метод контролю; тестовий контроль (тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність); проблемні ситуації, метод самоконтролю та самооцінки; оцінювання кейс-завдань.

Система оцінювання та вимоги.

Таблиця розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти*

	Поточний контроль знань	Модуль на	Залік**	Загальна кількість

											контрольна робота	балів	
Теми	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10	20	Відповідно до умов визначених Положенням про систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти "ПрАт"ВНЗ"МАУП"	100
Робота на семінарському занятті	7		7		6	6	6	6	6	6			
Самостійна робота	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3			

*Робота на семінарському занятті оцінюється у 6-7 балів.

*Таблиця містить інформацію про максимальні бали за кожен вид навчальної роботи здобувача вищої освіти.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність здобувачу освіти виставляють оцінки з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти та розподіл балів, які вони отримують, регламентуються «Положенням про систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у «Приватному акціонерному товаристві «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»» (<https://maup.com.ua/assets/files/yakist/studcentr/polozhennya-pro-sistemu-ocinyuvannya-rezultativ-navchannya-zdobuvachiv-vishhoi-osviti.pdf>).

Модульний контроль проводиться на останньому занятті модуля у письмовій формі, у вигляді тестування.

Підсумковий семестровий контроль з навчальної дисципліни «Актуальні проблеми конституційного права України» є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти. Він проводиться в терміни, встановлені графіком навчального процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеного програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться у формі **заліку** (письмово). Здобувача освіти допускають до семестрового контролю за умови виконання ним усіх видів робіт.

Семестровий контроль у формі заліку передбачає, що підсумкова оцінка з дисципліни визначається як сума (проста або зважена) балів за змістовими модулями. Залік виставляється за результатами роботи здобувача освіти впродовж усього семестру. Рейтингова оцінка здобувача освіти складається з балів, отриманих здобувачем за результатами заходів поточного контролю, заохочувальних балів.

Здобувачі освіти, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

**Зі здобувачами, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає

підвищити свою рейтингову оцінку, на останньому за розкладом занятті з дисципліни в семестрі викладач проводить підсумковий семестровий контроль у вигляді заліку.

Для заочної форми навчання залік є обов'язковою складовою підсумкового оцінювання.

Оцінювання додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності. До додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності відносять участь здобувачів у роботі наукових конференцій, наукових гуртків здобувачів і проблемних груп, підготовці публікацій, участь у Всеукраїнських олімпіадах і конкурсах та Міжнародних конкурсах тощо понад обсяги завдань, які встановлені відповідною робочою програмою навчальної дисципліни.

За рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у науково-дослідній роботі та виконували певні види додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності, можуть присуджуватися заохочувальні (бонусні) бали за визначену освітню компоненту.

Також, заохочувальні бали можуть нараховуватися, якщо здобувач освіти, наприклад, виконав і захистив певні види робіт, відвідував всі лекції, семінарські й практичні заняття, має власний рукописний конспект лекцій та опрацьований додатковий навчальний матеріал, немає пропусків занять без поважних причин, відвідував додаткові консультації за участі лектора тощо.

Сума заохочувальних балів враховується при виставленні підсумкових балів в заліково-екзаменаційну відомість (але не більше **89 балів** в загальному підсумку) і може бути автоматично зарахована при виставленні підсумкової семестрової оцінки з відповідної освітньої компоненти.

Заохочувальні бали не є нормативними і не входять до таблиці розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти та основної шкали системи оцінювання.

Один захід може бути підставою для виставлення заохочувальних балів лише за однією найбільш релевантною освітньою компонентою.

Для оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти впродовж семестру застосовується 100-бальна, національна та шкала ЄКТС оцінювання.

Шкала підсумкового оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C	задовільно	
68-74	D		
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання

0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни
------	---	--	---

Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, бібліотека, мультимедійний проектор та комп'ютер для проведення лекційних та семінарських занять з елементами презентації. Вивчення окремих тем і виконання практичних завдань потребує доступу до інформації зі всесвітньої мережі Інтернет, який забезпечується безкоштовною мережею Wi-Fi.

Орієнтовний перелік питань для комплексного контролю:

1. Поняття корупції як загрози національній безпеці держави.
2. Поняття антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки.
3. Місце антикорупційної політики у системі національної безпеки.
4. Вплив корупції на ефективність державного управління.
5. Вплив корупції на обороноздатність держави.
6. Вплив корупції на економічну безпеку держави.
7. Вплив корупції на суспільну довіру до державних інституцій.
8. Корупція як чинник дестабілізації безпекового середовища.
9. Основні ознаки корупції у сфері національної безпеки.
10. Співвідношення понять корупція, корупційний ризик, доброчесність, прозорість.
11. Теоретичні підходи до розуміння причин корупції.
12. Корупція як соціально-правове явище.
13. Корупція як управлінська проблема у сфері безпеки.
14. Основні наукові підходи до формування антикорупційних механізмів.
15. Принципи формування антикорупційних механізмів у безпековій сфері.
16. Роль прозорості у запобіганні корупції.
17. Роль підзвітності у системі антикорупційних механізмів.
18. Доброчесність як основа антикорупційної політики.
19. Профілактичний характер антикорупційних механізмів.
20. Правоохоронний компонент антикорупційної діяльності.
21. Конституційні засади запобігання та протидії корупції.
22. Законодавчі засади антикорупційної політики в Україні.
23. Нормативно-правове забезпечення антикорупційної діяльності у сфері національної безпеки.
24. Антикорупційні обмеження і заборони для посадових осіб.
25. Фінансовий контроль як елемент антикорупційного механізму.
26. Декларування як засіб запобігання корупції.
27. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів.
28. Правове значення поняття конфлікт інтересів у сфері національної безпеки.
29. Види юридичної відповідальності за корупційні правопорушення.
30. Дисциплінарна відповідальність за порушення антикорупційного законодавства.
31. Адміністративна відповідальність за корупційні правопорушення.

32. Кримінальна відповідальність за корупційні злочини.
33. Цивільно-правові наслідки корупційних дій.
34. Інституційна система запобігання і протидії корупції в Україні.
35. Повноваження антикорупційних органів у системі національної безпеки.
36. Роль спеціалізованих антикорупційних інституцій у забезпеченні безпеки держави.
37. Місце правоохоронних органів у протидії корупції.
38. Роль органів державної влади у реалізації антикорупційної політики.
39. Координація діяльності суб'єктів антикорупційної політики.
40. Інституційна узгодженість як умова ефективної протидії корупції.
41. Взаємодія контрольних, правоохоронних і безпекових органів у сфері антикорупційної діяльності.
42. Проблеми функціонування інституційної системи запобігання корупції.
43. Поняття корупційного ризику у сфері національної безпеки.
44. Джерела корупційних ризиків у секторі безпеки і оборони.
45. Корупційні ризики у кадровій сфері.
46. Корупційні ризики у сфері державних закупівель.
47. Корупційні ризики в управлінні державними ресурсами.
48. Корупційні ризики в оборонному секторі.
49. Методи виявлення корупційних ризиків.
50. Методи оцінювання і ранжування корупційних ризиків.
51. Ризик-орієнтований підхід у запобіганні корупції.
52. Аналітичне забезпечення прийняття антикорупційних рішень.
53. Антикорупційний контроль як складова системи національної безпеки.
54. Внутрішній контроль у діяльності державних органів.
55. Зовнішній контроль у системі антикорупційної політики.
56. Антикорупційний моніторинг та його значення.
57. Аудит як засіб запобігання корупції.
58. Перевірка доброчесності у сфері національної безпеки.
59. Комплаєнс як інструмент антикорупційної діяльності.
60. Антикорупційні програми у державних органах.
61. Значення системного нагляду для запобігання зловживанням.
62. Доброчесність як професійний стандарт службової діяльності.
63. Професійна етика у сфері забезпечення національної безпеки.
64. Службова дисципліна як чинник мінімізації корупційних ризиків.
65. Кадрова безпека як складова антикорупційних механізмів.
66. Добір і перевірка персоналу в системі забезпечення національної безпеки.
67. Формування антикорупційної культури в державних органах.
68. Лідерство як чинник запобігання корупції.
69. Роль інституційних цінностей у мінімізації корупційних проявів.
70. Антикорупційні механізми у сфері управління бюджетними ресурсами.
71. Антикорупційні механізми у сфері публічних закупівель.
72. Особливості запобігання корупції в оборонних закупівлях.
73. Прозорість використання бюджетних коштів як засіб протидії корупції.
74. Контроль за матеріально-технічним забезпеченням у безпековій сфері.

75. Логістика і ресурсне забезпечення як сфери підвищеного корупційного ризику.
76. Міжнародні стандарти протидії корупції у сфері національної безпеки.
77. Роль міжнародних організацій у формуванні антикорупційної політики.
78. Зарубіжний досвід протидії корупції в секторі безпеки і оборони.
79. Міжнародні стандарти доброчесності, прозорості та підзвітності.
80. Адаптація міжнародного антикорупційного досвіду до українських умов.
81. Європейські підходи до протидії корупції у безпековій сфері.
82. Цифровізація як чинник модернізації антикорупційних механізмів.
83. Цифрові інструменти контролю в системі антикорупційної політики.
84. Аналітика корупційних ризиків як напрям удосконалення державної політики.
85. Інституційна модернізація антикорупційної системи.
86. Удосконалення кадрової політики у сфері запобігання корупції.
87. Посилення відповідальності як засіб підвищення ефективності антикорупційної політики.
88. Реформування антикорупційних механізмів в умовах сучасних безпекових викликів.
89. Підвищення стійкості системи національної безпеки до корупційних впливів.
90. Перспективи вдосконалення антикорупційних механізмів у сфері забезпечення національної безпеки.

Рекомендовані джерела (література):

Основні джерела:

1. Франчук В. І. Теорія безпеки соціальних систем: підручник. 2-ге вид., перероб. і допов. Львів; Одеса: Фенікс, 2020. 224 с. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/3462/1/%D1%84%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%87%D1%83%D0%BA%20%D1%82%D0%B5%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F%20%D0%B1%D0%B5%D0%B7%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D0%B8%20%D0%BF%D1%96%D0%B4%D1%80%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%BA.pdf>
2. Отенко І. П., Москаленко Н. О., Азаренков Г. Ф. Теорія управління безпекою соціальних систем: навчальний посібник. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2014. 220 с.
3. Живко З. Б., Баворовська О. Б., Занора В. О. Організація та управління системою економічної безпеки підприємства: навчально-методичний посібник. Черкаси: видавець Чабаненко Ю. А., 2019. 120 с.
4. Монастирський Г. Л. Теорія організації: підручник. Тернопіль: ТНЕУ, 2014. 288 с. URL: <https://elcat.pnpu.edu.ua/docs/%D0%A2%D0%B5%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F%20%D0%BE%D1%80%D0%B3%D0%B0%D0%BD%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9.pdf>
5. Гриненко В. В. Основи безпеки бізнесу: навчальний посібник. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2020. URL: <https://eprints.kname.edu.ua/59074/1/2020%20%D0%BF%D0%B5%D1%87%20100%D0>

%9B%20%D0%9A%D0%9B%20%D0%BE%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%20%D0%B1%D0%B5%D0%B7%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D0%B8%20%D0%B1%D1%96%D0%B7%D0%BD%D0%B5%D1%81%D1%83%20%D0%93%D1%80%D0%B8%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE.pdf

Додаткові:

Горбулін В. П., Качинський А. Б. Стратегічне планування: вирішення проблем національної безпеки : монографія. Київ : НІСД, 2010. 288 с. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2011-07/Gorbulin_Kachynsky-e2dd0.pdf

Саганюк Ф. В., Фролов В. С., Павленко В. І. та ін. Сектор безпеки і оборони України: стратегічне керівництво та військове управління : монографія / за ред. І. С. Руснака. Київ : ЦЗ МО та ГШ ЗС України, 2018. 230 с. URL: <https://nuou.org.ua/assets/monography/monog-sbou.pdf>

Руснак І. С. та ін. Оборонний огляд: український вимір 2014–2018 : монографія. Київ : НУОУ, 2018. URL: <https://nuou.org.ua/u/stru/centers/cvds/ord/scientific-works.html>

Власюк О. С. Національна безпека України: еволюція проблем внутрішньої політики : вибрані наукові праці. Київ : НІСД, 2016. 528 с. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2017-01/Vlasuk-fin-99d56.pdf>

Резнікова О. О. Розробка стратегії національної безпеки з урахуванням принципів національної стійкості. Стратегічна панорама. 2018. № 2. С. 29–35. URL: <https://niss-panorama.com/index.php/journal/article/view/32>

Резнікова О. О. Національна стійкість в умовах мінливого безпекового середовища : монографія. Київ : НІСД, 2022. 532 с. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2022-03/reznikova-ukraineresilience2022_02.pdf

Резнікова О. О., Войтовський К. Є., Лепіхов А. В. Національна стійкість у регіональному вимірі : аналітична доповідь. Київ : НІСД, 2021. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2021-02/dopovid-natsionalna-stiykist-na-regionalnomu-rivni.pdf>

Малишев О. В., Малишева Н. Р., Калмиков В. Г., Левчук О. В. Оборонне планування на основі спроможностей в Україні: поточний стан і перспективи. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень НУОУ. 2020. № 3(70). С. 54–61. URL: <https://znp-cvds.nuou.org.ua/article/view/223827>

Денежкін М. М., Наливайко А. Д., Поляєв А. І. Особливості оборонного планування у державах-членах НАТО на основі спроможностей. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень НУОУ. 2017. № 2. С. 34–38. URL: <https://znp-cvds.nuou.org.ua/article/view/125129>

Полевий В. Оборонне планування у сфері стратегічних комунікацій сил оборони України на основі пріоритетних завдань та на основі спроможностей. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень НУОУ. 2023. № 2(78). С. 68–73. URL: <https://znp-cvds.nuou.org.ua/article/view/290266>

Полевий В. Напрями розвитку спроможностей сил оборони України у сфері стратегічних комунікацій. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень НУОУ. 2024. URL: <https://znp-cvds.nuou.org.ua/article/view/305328>

Сальнікова О. Ф., Іващенко А. М., Сівоха І. М. Застосування рефлексивного управління в стратегічних комунікаціях для протидії загрозам гібридного характеру. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень НУОУ. 2019. № 3(67). С. 16–22. URL: <https://znp-cvsvd.nuou.org.ua/article/view/196649>

Вербицька А. М., Савченко В. А., Дзюба Т. М., Кацалап В. О. Система стратегічних комунікацій Міністерства оборони України та Збройних Сил України. Наука і оборона. 2017. № 1. С. 34–39. URL: <https://znp-cvsvd.nuou.org.ua/article/download/234021/232667/535345>

Семененко В. М. Культура стратегічних комунікацій як основа таргетингу цільових аудиторій. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень НУОУ. 2021. № 2. URL: <https://znp-cvsvd.nuou.org.ua/article/view/234021>

Федієнко О. П. Міжнародні стандарти оцінки кіберстійкості. Інформація і право. 2024. № 3(50). С. 124–135. URL: https://jnas.nbuuv.gov.ua/j-pdf/Infpr_2024_3_14.pdf

Поляков О. М. Міжнародна взаємодія у сфері кібербезпеки: сучасні підходи до посилення захисту кіберпростору. Інформація і право. 2021. № 2. URL: https://jnas.nbuuv.gov.ua/j-pdf/Infpr_2021_2_17.pdf

Мануїлов Я. С. Забезпечення кібербезпеки об'єктів критичної інфраструктури: організаційно-правовий аспект. Інформація і право. 2023. № 1. URL: https://jnas.nbuuv.gov.ua/j-pdf/Infpr_2023_1_15.pdf

Developing the critical infrastructure protection system in Ukraine : monograph / ed. by D. D. Viryukov, S. I. Kondratov. Kyiv : NISS, 2017. URL: <https://niss.gov.ua/publikacii/monografii/developing-critical-infrastructure-protection-system-ukraine-monografiya>

Організаційні та правові аспекти забезпечення безпеки і стійкості критичної інфраструктури в Україні : аналітична доповідь / за заг. ред. Д. Д. Бирюкова. Київ : НІСД, 2019. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2019-05/Dopov_Suchodolya_print.pdf

Державна система захисту критичної інфраструктури в Україні: актуальні проблеми організації та функціонування : аналітична доповідь. Київ : НІСД, 2020. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2020-08/dopovid-systema-zahystu-krytychnoyi-infrastruktury_0.pdf

Інформаційні ресурси:

1. Бібліотека ім. В. І. Вернадського – <http://www.nbuuv.gov.ua>
2. Верховна Рада України – <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Президент України – <http://www.president.gov.ua>
4. Кабінет Міністрів України – <http://www.kmu.gov.ua>
5. Міністерство юстиції України – <http://www.minjust.gov.ua>
6. Офіційний веб портал судової влади в Україні URL: <https://court.gov.ua/>
7. Єдиний реєстр судових рішень в Україні. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>
8. Prozorro: система публічних закупівель. URL: <https://prozorro.gov.ua>
9. Сайт Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського. Ресурси. URL: <http://www.nbuuv.gov.ua/>